

AMFORA 2004

JYTTE KLØVES VINTERBREV

V I N T E R B R E V

Det heldige ved at have det liv, jeg har, er, at jeg selv er herre over, hvordan min smykkeverden udvikler sig og hvilket område, jeg vil fokusere på. Jeg ejer det privilegium hver morgen at stå op til muligheden for at dreje og finjustere kursen, præcis som jeg finder det rigtigst. Livet står åbent, og intuitionen bekræfter mig i, hvorvidt det skal være en broche, en kæde eller et armbånd, der skal blive til i dag. Det har aldrig interesseret mig særligt, hvorfor eller hvornår de nye tanker dukkede op. Men grundlæggende må det vel have med et velbefindende at gøre, og betinges af, at man er parat og vågen overfor øjeblikkets myriader af muligheder. Det er oplagt, at når lykke og held tilsmiler, så føler man sig godt tilpas, og ideerne bobler hurtigere op til overfladen. Det betyder, at de tanker, der lige nu er undervejs, kan komme til at indgå i en større sammenhæng. Nye grænser kan blive sat, udsynet bliver længere og sigtet klart.

I 2004 har jeg fra starten af året beskæftiget mig med ét helt særligt tema, som har fået titlen Amfora efter silhuetten fra den klassiske græske vase. Der er under dette tema opstået en række nye smykker, og her i Vinterbrevet har jeg valgt at fokusere på ringene. Det særligt herlige ved disse ringe er, at det ikke er åbenlyst, at de er fingerringe. Man kunne overveje, hvorvidt det kunne være et vedhæng eller måske en broche? Det er en herlig erfaring at få, for ligger der en pointe der? I de helt tidlige år af mit virke gjorde jeg mig lignende tanker: Det burde ikke være et mål i sig selv at skabe smykker, hvis funktionalitet man ikke umiddelbart kunne opfatte. Men hvis tilfældet faldt sådan, at det ikke klart fremgik, hvilken relation formen havde til kroppen - så var det vel en foræring i mine øjne! (F. eks. "To Circler" 1976 og "Ring i Brug" 1988).

Midt i arbejdet med Amforaen dukkede en interessant og unik invitation op fra Barbara Schmidt-Schmuck i Berlin: 12 europæiske smykkekunstnere blev opfordret til at udføre en ring, der rent fysisk skulle placeres i en bog med titlen "Monatsringe". I det bogen skulle udkomme i 120 nummererede eksemplarer, lød opgaven således på: 120 fingerringe. Denne opfordring kom netop på et veloplagt tidspunkt, hvor alting lykkedes, og mit bidrag er således blevet en "Sweet Ring", støbt i rigtig chokolade under højt tryk. Disse chokolade-ringe befinder sig nu i de 120 nummererede bøger fordelt ud over de lande, som de individuelle smykkekunstnere repræsenterer: Tyskland, England, Schweiz og Danmark. Eksemplarerne 92 - 102 er ankommet til mit smykkestudie, og kan ses og erhverves der.

Stor var spændingen, da jeg åbnede denne ekstraordinære bog og betragtede den utrolige samling af ringe og tanker, jeg var landet iblandt! Herligt selskab! Ringe af blandt andet porcelæn, papir, "bendy wood", tekstil, musik og chokolade.

Og lige der og da, med denne ganske særlige bog i hånden, opstod der et interessant spørgsmål, som jeg nu går og funderer over: Kan man forestille sig, at man kan eje en ring ved erindringen om et smags- og synsindtryk? For når nu ringen er af chokolade, så kan man spise den! - Og derved forsvinder den rent fysisk fra jordens overflade. - Har man den så ikke længere? - Er den borte? Eller findes den endnu? Kan man skabe en ring "af erindringen". Kan man begribe, at en ring kan overgå til udelukkende at eksistere i erindringen?

Tankerne om ringens rent fysiske tilstedeværelse er spændende, og interessant er ikke mindst det faktum, at jeg nu har tilføjet et element af duft og smag til mit livsværk, og det bekommer mig vel. Derved har jeg fået afprøvet den sidste i rækken af de 5 basale sanser, se – føle – høre – dufte – smage, i min smykkeverden.

I det formmæssige arbejde har amforaen bevæget sig i et rum af historie og poesi. Det er i år understreget i en større fotodokumentation af 25 Amfora-ringe, optaget af Dorte Krogh. Disse langt over 100 optagelser ved at blive omdannet til en animation over temaet Amfora. Her bliver der stillet skarpt på den klassisk forankrede silhuet af krukken til opbevaring af vin eller olie, og samtidig kommer det frem, at formens poesi får associationerne til at gå i retning af en dansers bevægelser. Derfor bærer adskillige af ringene allerede nu titler, der relaterer sig til dansens verden.

Jytte Kløve, December 2004

"Lille Amfora med Drilling", sort sølv og guld.
"Little Amphora", black silver with gold band.

W I N T E R L E T T E R

The good thing about leading the life that I lead is that I myself decide how my world of jewellery develops, and which areas I want to focus on. I am privileged that, every morning when I wake up, I can adjust my course just as I see fit. Life is an open book and intuition decides whether it should be a brooch, a necklace or a bracelet that I make today. It has never interested me very much how or why new ideas pop up. But basically it must be connected to well being and be conditioned by readiness and alertness towards the myriads of possibilities offered every moment. Clearly, when you're blessed by happiness and luck, you feel good and ideas blossom quicker. Which means that the thoughts under way right now, will perhaps become part of something bigger later on. New borders will be laid down; the vista becomes clearer and the purpose evident.

In 2004 I have worked around a special theme, which I have named Amphora after the silhouette of the classic Greek vase. Within this theme a number of new pieces of jewellery have emerged and here in my Winter letter, I have decided to focus on the rings. The special thing about these rings is that it is not at all obvious that they are actually rings. They could just as well be pendants or maybe brooches? It's a lovely thing to learn, maybe there's a deeper meaning hidden there? In the earliest years of my career I had similar thoughts: It should not be a goal in itself to create abstract jewellery. But if it accidentally turned out in a way where it wasn't obvious what relation the jewellery had with the body – then it's a gift in my view! (For instance "Two circles", 1976, and "Ring in use", 1988).

While I was working on the Amphora, I got an interesting and quite unique invitation from Barbara Schmidt-Schmuck in Berlin: 12 European jewellers were asked to make a ring, which would be placed physically inside a book with the title "Monatsringe" (month-rings). As the book would be published in 120 numbered copies, the task was this: 120 rings. This challenge came at just the right time, when everything was going really well, and my contribution became a "Sweet Ring" welded from real chocolate under high pressure. These chocolate rings are now inside the 120 numbered copies of the book, distributed to the countries from which the jewellers came: Germany, England, Switzerland and Denmark. The copies 92 – 102 have arrived at my studio where they can be seen and purchased.

*It was quite exciting to open this extraordinary book and view the incredible collection of rings and thoughts I had landed among! Wonderful company! Rings made of porcelain, paper, bendable wood, textiles, music and chocolate.**

And right at that moment, when I was sitting with this unique book in my lap, an interesting question arose, which I'm pondering at the moment: Can you imagine to own something just in terms of the memory of a vision and a taste? For, when the ring is made of chocolate, you can eat it! – And that way it disappears from the face of the earth – physically. – Is it lost then? Is it gone? Or does it still exist? Can a ring be recreated "from memory". Is it fathomable that a ring can pass over and only exist in memory?

The thoughts about physical presence are thrilling, and it is certainly also interesting that I have now added an element of smell and taste to my life's work, and that makes me feel good. Thus I have explored the last of the five basic senses, see – feel – hear – smell – taste, and incorporated them into my world of jewellery.

In the work with form, the Amphora has moved in a room of history and poetry. Something that has been put into perspective by a large photographic documentation of 25 Amphora rings, done this year by Dorte Krogh. These more than hundred photographs are being transformed into an animation of the Amphora theme. Here, the focus is on the classic silhouette of the jar containing wine or oil, and at the same time it is obvious that the poetry of the shape promotes associations to the movements of a dancer. Therefore, several of the rings have already now titles that relate to the world of dance.

Jytte Kløve, December 2004

"Dotted Dancer", sort sølv og guld.

"Amfora" i 3 variationer samt
"Black Dancer", alle i sort sølv.
"Little Amphora", three variations
and "Black Dancer", all in black silver.

"Amfora" med sort opal.
"Amphora" with black opal.

"Danser med diamanter",
rødt guld og diamanter.
"Dancing with Diamonds",
red gold and diamonds.

"Dancer with a diamond", rødt
guld og blommefarvet diamant.
*"Dancer with a Diamond", red
gold and plum coloured diamond.*

"Amfora og Havet", sølv og aquamarin.
"White amphora and the Sea", silver and aquamarine.

"Elskende", to Amfora ringe i sølv.
"Lovers", two Amfora-rings in silver.

I 2004 har jeg deltaget i følgende udstillinger og udgivelser:

"Ringe i Dialog" Københavns guldsmedelaugs 575 års jubilæum på Nationalmuseet. Katalog side 34.

"Minimal Rings", Bellagio, Ashville, North Carolina, USA. I relation til bogudgivelsen

"Minimal Rings", af Arch Gregory 2003. (side 23, 39, 76 og 127).

"Minimal Rings", Confident Gallery, Florida, USA."

"Myten om Ringen", Galleri Stallen, Norge.

"Monatsringe", bogudgivelse indeholdende 12 fingerringe.

Modtaget arbejdslegat fra Nationalbankens Jubilæumsfond af 1968.

Ide: Jytte Kløve
Foto: Dorte Krøgh
Billedbehandling: Bo Krøgh
Engelsk oversættelse: Néné la Beet
Trykt hos: Sigurd Bo Bojesen, Askeby

Forsidebillede: "Sweet Ring", Amfora ringe i guld, sølv og chokolade.
Cover photo: "Sweet Ring", gold, silver and chocolate.

